

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 49.

Elleve Session.

39te Møde.

Tirsdagen den 2de Februar.

(Fortfat.)

Rosenørn (fortfat): Jeg er fuldkommen enig i, hvad den ærede Abo Landsstingsmand for 8de Kreds (Brockdorff) yttrede om, at han lagde stor Vægt paa Sogneforstanderskabernes og de communale Bestyrelseres Virksomhed, fordi det, som han sagde, var den naturlige Skole, som Borgere, der skulle tage Deel i deres Fædrelands Lovgivningsmagt, maatte gjenningaae, og at det var et godt Middel til at uddanne dem dertil, og jeg er derfor ogsaa meget tilbøielig til at samstemme med ham i Ønsket om, at Communerne maae faae Ret til at bestyre deres Anliggender saa selvstændigt som muligt. Men jeg maa, efterat have gjort disse Bemærkninger, henlede den ærede Forsamlings Opmærksomhed paa, at de Endringsforslag, der af Udvalgets Mindretal ere stillede til § 29, og hvori jeg ikke har troet at kunne deeltage, angaae Bestemmelser, der idetmindste efter min Betragtning nærmest maae betragtes som Politibestemmelser, og som jeg altsaa ikke troer, at selve de communale Autoriteter kunne ønske at faae nogen meget stor Indflydelse paa, da der med denne Indflydelse jo nødvendigviis ogsaa maatte være forbundet et Ansvar. Jeg finder det derfor fuldkommen rigtigt, at man, sa længe man beholder Branddirectøren — og det er man nødt til — tillægger ham en meget betydelig Indflydelse med Hensyn til Bestem-

melsen om, hvor store Districterne skulle være, og tillige med Hensyn til Valget af Personerne, paa hvis Conduite og Nidkærhed han dog i det Væsentlige skal stole. Dette er Grunden, hvorfor jeg ikke har kunnet tiltræde disse Endringsforslag. Derimod har jeg været med at stille det Endringsforslag, der gaaer ud paa, at Brandfogden skal tillægges Løn, og dette har sin Grund i, at jeg, som jeg nys yttrede, gaaer ud fra en Anskuelse om Brandfogedbestillingens Charakter, der er aldeles modsat den af den ærede 2den Landstingsmand for 6te Kreds (Willing) yttrede. Jeg betragter Brandfogden som en Politibetjent, og jeg mener, at naar man er nødt til at lægge en saadan Byrde paa et enkelt Medlem af Samfundet, tildeels med hans egen Villie, har han et begrundet Krav paa at faae et vederlag derved. Det er sandt, at dette vederlag ikke er meget stort — 48 R. for hver 6 Timer, altsaa en Dagløn af 1 Rd. — men det vil dog om trent svare til, hvad en Landhaandværker kan fortjene, en saadan vil maaskee endog ansee det for en god Dagløn, og man maa netop meget ønske, at faae saadanne til Brandfogder, at der bliver taget et særligt Hensyn til dem, der have en haandværksmæssig Indsigt. Naar man deeltager i Ønsket om, at see Brandfogedbestillingerne besatte med saadanne Mænd, bør man heller ikke være saa uvillig til at tilstaae dem en Løn, som jeg maa ansee for passende for Forretningerne.

Nørgaard: Med Hensyn til det af mig til § 29 stillede Forslag, der findes paa Aftemningslisten under Nr. 72, maa jeg tillade mig at bemærke,